

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 293/2021-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovéj a sudcu Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej JUDr. Erikom Magálom, advokátom, Športová 2071/39, Nové Mesto nad Váhom, proti postupu Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. VII/2 Gv 150/20/1000 a uzneseniam Špecializovaného trestného súdu č. k. 6 Tp 4/2021 z 26. februára 2021 a č. k. 6 Tp 6/2021 z 31. marca 2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 26. apríla 2021 domáha vyslovenia porušenia jej základných práv podľa čl. 20 ods. 5, čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 17 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „úrad špeciálnej prokuratúry“) v konaní vedenom pod sp. zn. VII/2 Gv 150/20/1000 a uzneseniami Špecializovaného trestného súdu č. k. 6 Tp 4/2021 z 26. februára 2021 a č. k. 6 Tp 6/2021 z 31. marca 2021. Sťažovateľka ďalej v ústavnej sťažnosti ústavnému súdu navrhuje, aby ústavný súd obe označené rozhodnutia

Špecializovaného trestného súdu zrušil a priznal jej tiež primerané finančné zadost'učinenie v celkovej sume 10 000 eur, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z obsahu ústavnej s'ťažnosti a jej príloh vyplýva, že proti manželovi s'ťažovateľky je vedené trestné stíhanie pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona a ďalšie vymedzené trestné činy. Uznesením prokurátora úradu špeciálnej prokuratúry č. k. VII/2 Gv150/20/1000 z 18. januára 2021 došlo v rámci označeného trestného konania podľa § 425 ods. 1 Trestného poriadku k zaisteniu hnutel'ného i nehnuteľného majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva s'ťažovateľky a jej manžela. Predmetné rozhodnutie napadol s'ťažnosťou manžel s'ťažovateľky. Uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu č. k. 6 Tp 4/2021 z 26. februára 2021 bolo napadnuté rozhodnutie podľa § 194 ods. 1 a 2 Trestného poriadku v časti zrušené. V priebehu vedeného trestného konania došlo uznesením prokurátora úradu špeciálnej prokuratúry č. k. VII/2 Gv 150/20/1000 z 18. februára 2021 aj k zaisteniu špecifikovanej finančnej hotovosti v zmysle § 425 ods. 1 Trestného poriadku. Označené rozhodnutie napadol s'ťažnosťou manžel s'ťažovateľky, pričom táto s'ťažnosť bola uznesením sudcu pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu č. k. 6 Tp 6/2021 z 31. marca 2021 podľa § 191 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zamietnutá.

II.

Argumentácia s'ťažovateľky

3. S'ťažovateľka v ústavnej s'ťažnosti dôvodí, že jej ani jedno z popísaných rozhodnutí úradu špeciálnej prokuratúry a Špecializovaného trestného súdu nebolo doručené. Domnieva sa, že ide o rozhodnutia, ktoré sa jej ako bezpodielovej spoluvlastníčky zaistených hnutel'ných a nehnuteľných vecí bezprostredne dotýkajú, a preto jej mali byť obe rozhodnutia úradu špeciálnej prokuratúry o zaistení špecifikovaného majetku v zmysle § 179 ods. 1 Trestného poriadku doručené, pričom v takomto prípade by bola oprávnená napadnúť ich s'ťažnosťou. V dôsledku uvedeného boli podľa s'ťažovateľky obe rozhodnutia Špecializovaného trestného súdu vydané bez splnenia procesných podmienok a predčasne, keďže s'ťažovateľke ako oprávnenej osobe podľa jej vyjadrenia ešte neuplynula lehota na podanie s'ťažnosti proti obom prvostupňovým rozhodnutiam úradu špeciálnej prokuratúry. V takomto postupe úradu špeciálnej prokuratúry a Špecializovaného trestného súdu vidí s'ťažovateľka porušenie všetkých jej označených práv zaručených ústavou, chartou, dohovorom a dodatkovým protokolom.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej s'ťažnosti

4. Podstatou argumentácie obsiahnutej v ústavnej s'ťažnosti s'ťažovateľky je tvrdenie o porušení jej označených práv postupom úradu špeciálnej prokuratúry a Špecializovaného trestného súdu v rámci trestného stíhania vedeného proti osobe manžela s'ťažovateľky, a to nedoručením prvostupňových

rozhodnutí úradu špeciálnej prokuratúry o zaistení majetku v bezpodielovom spoluvlastníctve sťažovateľky a jej manžela.

5. Ústavný súd hneď v úvode poukazuje na princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy, podľa ktorého môže ústavný súd konať o namietanom porušení sťažovateľových práv a vecne sa zaoberať jeho ústavnou sťažnosťou, ak sa sťažovateľ nemôže domáhať ochrany svojich práv pred iným súdom, resp. iným orgánom verejnej moci prostredníctvom iných právnych prostriedkov, ktoré mu zákon na to poskytuje. Zmysel a účel uvedeného princípu subsidiarity spočíva v tom, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Všetky orgány verejnej moci, ktoré v trestnom konaní sú povinné vykladať a aplikovať príslušné zákony na konkrétny prípad v súlade s ústavou alebo kvalifikovanou medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 5 ústavy, sú primárne zodpovedné aj za dodržiavanie tých práv a základných slobôd, ktoré ústava alebo medzinárodná zmluva dotknutým právnickým osobám alebo fyzickým osobám zaručuje. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti ultima ratio inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity ochrany ústavnosti ústavným súdom podľa zásad uvedených v § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov [(ďalej len „zákon o ústavnom súde“); obdobne pozri sp. zn. III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05, II. ÚS 137/2019].

6. Ústavný súd je toho názoru, že pokiaľ je sťažovateľka presvedčená o tom, že je oprávnenou osobou v zmysle § 179 ods. 1 Trestného poriadku, ktorej mali byť obe označené rozhodnutia úradu špeciálnej prokuratúry o zaistení špecifikovaného majetku oznámené, resp. doručené, môže sa u príslušného prokurátora úradu špeciálnej prokuratúry, ktorý je ako orgán dozoru nad dodržiavaním zákonnosti v prípravnom konaní (v štádiu, ktorého boli uznesenia o zaistení majetku vydané), domáhať ich doručenia. Prokurátor je povinný túto jej žiadosť posúdiť a v prípade, že uzná opodstatnenosť argumentácie sťažovateľky o jej postavení osoby oprávnenej k doručeniu označených rozhodnutí a k podaniu opravného prostriedku (sťažnosti), doručenie oboch rozhodnutí zabezpečiť. V takomto eventuálnom prípade bude môcť sťažovateľka následne využiť aj svoju možnosť podania opravného prostriedku proti označeným rozhodnutiam. Ústavný súd tak konštatuje bez toho, aby sa vopred zaoberal opodstatnenosťou tvrdení sťažovateľky, či je oprávnenou osobou, ktorej mali byť označené rozhodnutia o zaistení majetku doručené, že je prípadné porušenie sťažovateľkou namietaných práv konvalidovateľné postupom príslušného prokurátora úradu špeciálnej prokuratúry, prípadne aj všeobecného súdu konajúceho v štádiu súdneho konania po podaní obžaloby.

7. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel ústavný súd k záveru, že sťažovateľka má v systéme trestného konania k dispozícii účinný prostriedok na dosiahnutie ochrany svojich práv v prípade

uznania opodstatnenosti jej argumentácie príslušným prokurátorom úradu špeciálnej prokuratúry, prípadne konajúcim všeobecným súdom.

8. Ústavný súd pripomína, že nevyužitie označenej možnosti ochrany práv sťažovateľky nemožno nahradzovať ústavnou sťažnosťou podanou ústavnému súdu, ktorý môže konať len vtedy, ak fyzická osoba alebo právnická osoba nemá inú možnosť účinnej ochrany svojich práv (čl. 127 ods. 1 ústavy).

9. Vychádzajúc zo všetkých uvedených čiastkových záverov, ústavný súd vyhodnotil ústavnú sťažnosť sťažovateľky ako neprípustnú a ako takú ju podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde odmietol.

10. Ústavný súd vzhľadom na všetky svoje závery rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júna 2021

Peter Molnár
predseda senátu